

Dosarul nr. 2ra-725/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) S. Tizu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Demeanciuc Vadim, reprezentat de avocatul Sîrghi Viorel,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Novac Serghei împotriva lui Demeanciuc Vadim cu privire la încasarea penalității și dobânzii de întârziere și cererea reconvențională depusă de Demeanciuc Vadim împotriva lui Novac Serghei cu privire la declararea nulității tranzacției de împăcare,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Demeanciuc Vadim și s-a menținut hotărârea din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 18 aprilie 2016, Novac Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Demeanciuc Vadim cu privire la încasarea penalității și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamantul Novac Serghei a menționat că la 24 noiembrie 2015 a încheiat cu debitorul Demeanciuc Vadim tranzacția de împăcare, autenticată notarial, prin care între părți a luat naștere raportul obligațional, în cadrul căruia ultimul urma să-i transmită suma de 14 000 dolari SUA cu titlu de datorie până la data de 01 mai 2016.

A specificat de asemenea că prin tranzacția de împăcare, a fost prevăzută penalitatea în mărime de 0,033% din suma datorată netransmisă în termen, pentru fiecare zi de întârziere.

A relatat reclamantul că în vederea executării obligației de restituire a sumei de 14 000 dolari SUA, Demeanciuc Vadim i-a transmis la data de 12 aprilie 2016 suma de 4 000 dolari SUA, la data de 14 mai 2016, cu depășirea termenului de executare suma de 2 000 dolari SUA, la 21 iunie 2016 suma de 2 150 de dolari SUA, la 01 iulie 2016 suma de 5 000 euro și 300 dolari SUA.

A invocat reclamantul că sumele transmise de Novac Serghei după data de 01 mai 2016 constituie o executare necorespunzătoare, cu întârziere, pentru care este în drept de a solicita penalități și dobânzi de întârziere.

A solicitat reclamantul Novac Serghei încasarea de la Demeanciuc Vadim a sumei de 159,22 de dolari SUA cu titlu de penalitate și suma de 302,64 de dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere, convertiți în lei moldovenești la momentul executării hotărârii. De asemenea, a solicitat încasarea de la Demeanciuc Vadim a sumei de 6 284,30 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 27 februarie 2017, Demeanciuc Vadim a depus cerere reconvențională împotriva lui Novac Serghei cu privire la declararea nulității tranzacției de împăcare (f.d. 105-107 Vol. I).

În motivarea cererii reconvenționale, Demeanciuc Vadim a menționat că la începutul anului 2008, Novac Serghei a împrumutat Societății cu Răspundere Limitată "Grinvitas-Nord" și Societății cu Răspundere Limitată "Grinvitas" o sumă de bani, el fiind unul din asociații ultimei.

A relatat că în perioada anilor 2014-2015, Societatea cu Răspundere Limitată "Grinvitas-Nord" și Societatea cu Răspundere Limitată "Grinvitas" au fost declarate insolvabile, iar în scopul de a asigura restituirea împrumutului, Novac Serghei a întocmit o tranzacție de împăcare, prin care s-a stabilit un grafic nou de restituire a datoriei.

A invocat că astfel încercând să transfere responsabilitatea pentru restituirea împrumutului de la Societatea cu Răspundere Limitată "Grinvitas-Nord" și Societatea cu Răspundere Limitată "Grinvitas" către Demeanciuc Vadim, Novac Serghei l-a inclus în tranzacția de împăcare în calitate de debitor pe Demeanciuc Vadim.

Astfel având intenția de a ascunde tranzacția de împăcare între Societatea cu Răspundere Limitată "Grinvitas-Nord", Societatea cu Răspundere Limitată "Grinvitas" și Novac Serghei, părțile au simulat tranzacția de împăcare din 24 noiembrie 2015, încheiată între Novac Serghei și Demeanciuc Vadim.

A menționat Demeanciuc Vadim că de facto, Novac Serghei nu i-a transmis careva sume de bani în calitate de împrumut, iar lipsa unui contract de împrumut se dovedește prin faptul că Novac Serghei nu a prezentat instanței nici un înscris ce ar confirma transmiterea sumelor de bani în calitate de împrumut, precum și prin faptul că tranzacția de împăcare din 24 noiembrie 2015 nu conține indicarea concretă a actelor care au servit ca bază la încheierea tranzacției.

A reiterat că circumstanțele menționate denotă cu certitudine faptul că tranzacția de împăcare este una simulată, prin care Novac Serghei a avut intenția de a ascunde o altă tranzacție și anume tranzacția de împăcare între Novac Serghei și Societatea cu Răspundere Limitată "Grinvitas-Nord", Societatea cu Răspundere Limitată "Grinvitas" și prin urmare urmează a fi recunoscută nulă.

Prin hotărârea din 14 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Novac Serghei.

S-a încasat de la Demeanciuc Vadim în beneficiul lui Novac Serghei suma de 159,22 de dolari SUA cu titlu de penalitate și suma de 461,86 de dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere, convertiți în lei moldovenești la data executării hotărârii.

S-a încasat de la Demeanciuc Vadim în beneficiul lui Novac Serghei suma de 284,30 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a respins cererea reconvențională depusă de Demeanciuc Vadim împotriva lui Novac Serghei cu privire la declararea nulității tranzacției de împăcare.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că tranzacția de împăcare a fost încheiată în condiții benefice pentru ambele părți, fiind consfințită voința ambelor părți, fapt consemnat prin semnătura atât a reclamantului, cât și a pârâtului.

De asemenea, instanța de fond a menționat că actele prezentate de pârât urmează a fi apreciate critic, or acestea reflectă relațiile contractuale dintre persoanele juridice și anume Societatea pe Acțiuni ”Transservice-Maximum”, Societatea cu Răspundere Limitată ”Grinvitas” și Societatea cu Răspundere Limitată ”Grinvitas-Nord”, fără a avea o careva tangență cu persoanele fizice reflectate în tranzacția de împăcare.

La 28 septembrie 2017, Demeanciuc Vadim a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 193-194 Vol. I).

Prin încheierea din 15 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Demeanciuc Vadim și s-a acordat termen pentru prezentarea până la data de 06 februarie 2018 a dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 321,23 de lei și a apelului desfășurat, cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază (f.d.204-206 Vol. I).

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de Novac Serghei și s-a menținut încheierea din 15 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 233-237 Vol. I).

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Demeanciuc Vadim și s-a menținut hotărârea din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 28 ianuarie 2019, Demeanciuc Vadim, reprezentat de avocatul Sîrghi Viorel, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Novac Serghei, cu admiterea cererii reconvenționale.

Recurentul Demeanciuc Vadim, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material.

A relatat recurentul că instanțele de judecată au dat apreciere arbitrară probelor administrate, prin ce au ajuns la concluzii eronate despre existența datoriei și prin urmare au ajuns la concluzii care sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, prin ce au aplicat greșit normele de drept material și anume prevederile art. 216 alin. (1), art. 217 și art. 221 alin. (2) din Codul civil.

La fel, a specificat că penalitatea solicitată de Novac Serghei în mărime de 159,22 de dolari SUA este una disproporționat de mare în raport cu prejudiciul real suportat de către ultimul.

La caz, a invocat că instanța de judecată urma să reducă suma penalității, luând în considerație faptul că perioada de întârziere pentru datoria rămasă este una

nesemnificativă, de 60 de zile.

La 03 aprilie 2019, Novac Serghei, reprezentat de avocatul Sîmboteanu Ion, a depus referință la recursul declarat de Demeanciuc Vadim, prin care a solicitat să fie declarat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 27 noiembrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 28 ianuarie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Demeanciuc Vadim, reprezentat de avocatul Sîrghi Viorel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Demeanciuc Vadim, reprezentat de avocatul Sîrghi Viorel.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari